

□□□□ தசீய வரலாறு எனபது இனத் தய்யமயைக்கலும், புலி சுத்திகரிப்பும் என்ற எல்லகை குள்ளான கொலகைகளால் ஆனாவை. அன்றாட அரசியல் எனபதே கொலகைகளின் நிகழ்ச்சி நிரலாகிவிட்டது. பரீனவாதிகளும் புலிகளும் கட்டடாகவே நடத்தும் இந்த கொலை வறியாட்டத்தில், ஒரு இனத்தின் இருப்பே அழிகின்றது. இதன் முடிவு தான் என்ன? முடிவின்றி தொடரும் இந்த எதிர்நிலைப்படுகொலகைகள்,

சிந்திக்கத் தெரிந்த இசம்கம் பற்றி அக்கறையுள்ள ஓவ்வொருவரிடமும் எழுப்பும் கேள்வியும் இதுதான்? கடந்த 30 வருடங்களாக இது முடிவின்றி தொடருகின்றதே ஏன்? சுத்திகரிப்பும் முடியவில்லை, தய்யமயைக்கலும் முடியவில்லை. மாறாக இது ஆயிரம் ஆயிரமாக அன்றாடம் புதிதாகவே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதற்கான ஒரு பட்டியலுடன், பெரும் தொகை பணத்தினால் கொலை செய்வதற்கென ஒரு கட்டடம் நாயாக அலகைகின்றனர். கொலகைகளை ஒருதரப்பு ஆதரித்து பசேவதே அன்றாட அரசியலாகிவிட்டது. இதற்கு வளியில் அரசியல் பசேவதற்கு என்று எதுவும் கிடையாது.

அன்றாடம் தாய்மை கருவறையுடன் குதறப்பட்டது, தசீயத்தின் தரெுகளில் ஒரு தொங்கலில் இருந்து மறுதொங்கல் வரை தொங்கவிடப்படுகின்றது. இந்த தரெுவரோ பிணங்கலின் மலே தொலகை காட்சிகள், வானொலிகள், இணையங்கள், பிழகைகத் தெரிந்த புத்திஜீவிகள், கொலை ஆதரவு கும்பல்கள், பணத்துக்காக பல லிளிக் கும் கயவாளிக் கும்பல்கள் என அனைத்து வகையான புலி ஆதரவு புலி எதிர்ப்புக் கும்பல்களும் அரசியல் செய்கின்றனர். இது தான் இவர்களின் அரசியல் என்றாகிவிட்டது. தாம் தான் தமிழ் மக்களின் மீட்சிக்கான சங்கமப் பளத்தலை விரிப்பதாக கட்ட இவர்கள் மாறுபு தட்டுகின்றனர். அரசியல் கோமாளித்தனத்தின் உச்சத்தில், மனிதம் இழிவாடப்பட்டது காட்டமிராண்டிகளால் நரவையேட்டையாடப்படுகின்றது. இதை பூசிக் கும் கும்பல் தான், இந்த கொலகைகளால் மகிழ்ந்தபடி, உற்சுகமாக வாயில் மனித எலும்புகளை கவ்வியபடி தசீய வறியாட்டம் ஆட்கின்றனர். மலேம் நரபலிகோரி கட்டச்சலிடுகின்றனர்.

அன்றாடம் நடக்கும் கொலகைகளைப் பற்றி எழுதுவதற்கே கைகட்டச்சுகின்றது. இதுவே அரசியலாகிவிட்ட நிலையில், இதை விமர்சனம் செய்வதே சகிக்க முடியவில்லை.

என்னத் தலை எழுதி, என்ற அதிர்வு மூன்று தண்டும் எலும்புபயை உறையவைக்கிறது. சமீபம் பற்றிய எந்த அறிவுமற்ற பொருக்கித் தின்னும் லும்புகளை உருவாக்கி, அவர்களாகக் கொண்டிருக்கும் கபலிக் கொலகைகள் மலம் சிலர் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். அவர்களின் இருப்பு அதற்குள் தான் இருக்கின்றது. இதனால் இது அரசியலாகின்றது. இதற்கு வளியில் இந்தக் கொலகைகள் முடிவாக எதையும் சாதிக் கப்போவதில்லை.

மனிதப் படுகொலை அமையின் பெயரில், சமாதானத்தின் பெயரில், அழுத்தத்தின் பெயரில், தய்யமையாகக் பெயரில், சூத்திரிப்பின் பெயரில் தொடருகின்றது. இதனைக் கண்காணிக்க ஒரு கண்காணிப்புக் குழு. சர்வதேச குழுக்களோ புறா வடேம் அணிந்து, சமாதான காவலராக இதைப் பற்றி அறிக்கை வளியிடுகின்றனர். இதைப் பற்றி ஆய்வு அறிக்கை விடவும், கண்டனம் திரிவிக்கவும் சர்வதேச அமைப்புகள் வறே. உள்ளூரில் இதன் ஒரு பகுதியை மட்டும் கண்டிக்கவும், பக்கச் சார்பான நிலைப்பாடுகளுடன் கப்ச்சலிடும் ஒப்பாரி வறே.

மனிதம் அன்றாடம் சதெத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கண்டிப்பவர்களின், கண்காணிப்பவர்களின் ஆதரவுடன் தான் மனிதம் இழிவாடப்பட்டு குதறப்படுகின்றது. 'இனம் திரியாத' கொலகைகள், கொலைப்பட்டது 'அப்பாவி பொது மக்கள்' என்று கொலகைகள் பற்றி விதம் விதமாக கருத்துக் கபறுகின்றனர். இப்படி கபறுபவர்கள், கொலை செய்யப்பட்டவன் மீது ஏறியிருந்து மீண்டும் மீண்டும் தமது கைகளால் குத்தி மீள் கொலகையையே நடத்துகின்றனர். அரசியல் என்பது இப்படி வக்கரித்து வரிந்து கட்டிய கோமணத்துடன் சந்தியில் நிற்கின்றது.

தசீயம் என்பது காணமல் போய் விட்ட நிலையில், அதைத் துருவித் துருவி தலைதாத்த இடத்தில் படுக்கக் கண்ணாடி வதைத்து தடேுகின்றனர். மறுபுறம் இனவழிப்பே தமிழ் தசீயம் என்ற அடிப்படையில் தொடங்கிய கொலையை, எதிரியும் போட்டி போட்டு செய்கின்றான். யார் தமிழ் மக்களை அதிகம் அழிப்பது என்பதில், இவர்களுக்கு இடையில் எண்ணிக்கை போட்டி வறே. அதில் ஒருவிதமான குர்பரமான மகிழ்ச்சி

இவர்களுக்கு.

இந்த குரூரமான ரசிகர்கள் தனக்கு சார்பானவர் (மற்றொரு கொலையாளி அல்லது கொலைக்கு உடந்தையாளர்) கொல்லப்படும் போது மட்டும், ஐயோ கொலைகள் என்று மக்கால் புலம்பிக் காட்டுகின்றனர். யார் கொல்லுகின்றனர் என்பதில் கட்ட பரஸ்பரக் குற்றச்சாட்டுகள் வறூ. ஏன் நாங்கள் செய்ய வேண்டாம் என்ற வினாக்களையும் கட்ட கோமளித்தனமாக தோட்க்கின்றனர். கொலைகளை காட்டியே மறுபுறம் வியாபாரம். தமிழன் என்று கண்ணீர் விட்டு நடிப்பதன் மலம், தமது நாய் பிழைப்பையும் சாகசப் பிழைப்பையும் கட்ட நடத்துகின்றனர்.

மனிதநயேமற்ற மனிதாபிமானமற்ற காட்டுமிராண்டிகள், கொலையைக் காட்டியும் கொலையைப் பற்றி பேசியும், மக்களின் வயிற்றெரிச்சலையே கிளறுகின்றனர். சதா ஊளையிடலுக்கு அப்பால், கொலைகள் எப்படி பணம் சம்பாதிக்க உதவும் என்பதே சதா அவர்களின் அரசியல் கவலை.

மக்களின் இயல்புவாழ்வு சிதறந்து சின்னாபின்னமாகிப் போகின்றது. அச்சமும், பீதியும் கலந்து உறந்து போகின்றது மனிதம். நாம் ஏன் ஏதற்காகக் கொல்லப்படவோம் என்று திரியாத பரிதவிப்பு. கொல்லப்பட்டவன் ஏன் கொல்லப்பட்டான் என்று கற திரியாத அரசியல் பீதி. பயும் பிசாசுகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து நடுத்தும் நரவெட்டையாடலில், நான் யாரால் ஏன் கொல்லப்பட்டேன் என்று திரியாத ஆவிகள் நிறைந்த தசீயமாகிவிட்டது. தமிழ் மக்களே மீட்டு, இந்த ஆவிகளிடம் ஒப்படைப்பதாக தலைவர்கள் கற்றிக் கொள்கின்றனர். மக்கள் எதுவும் செய்ய வழியற்று, எங்கும் எதிலும் அச்சமும் பீதியும் கலந்த மனித அவலங்களைக் கொண்ட வாழ்க்கை முறையை, வாழ்க்கையை விட்டது.

சிந்திக்கவும் சயெலாற்றவும் முடியாத முடங்கிப் போகின்ற நிலமையில், துப்பாக்கிகளின் ஆட்டம் நடக்கின்றது. மக்களை சூற்றிவர நிறுத்திய பின், அதை ரசிக்க கோருகின்றனர். ஒரு தரப்புக்கு ஆதரவாக கதைட்டக் கோருகின்றனர். மறுத்தால் மரணம், இதுவே எமது மக்களின் தலைவிதி. யாரும் இந்த மக்களுக்காக சிந்திப்பதில்லை. தமக்காக மட்டும், தமது வயிற்றைச் சூற்றி மட்டும் சிந்திக்கின்றனர். சாதாரண மக்கள் மாதல் தம்மை அறிவாளிகளாகவும், சமூக அக்கறையாளராகவும் காட்டிக் கொள்ளும் அனவையும் இந்த விதியை மீறிப் புலம்பவில்லை.

அமதி சமாதானம், இயல்பு வாழ்வு என்று பசீகக் கொண்டே கொலகைகள் அன்று மாதல் இன்று வரநை நடக்கின்றது. அமதியின் பெயரிலான கடந்த நான்கு வருடங்களாக இவையின்றி நாட்கள் உருண்டதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் தமிழன், தமிழனாகவே தமிழன் என்பதற்காகவே கொல்லப்பட்டான்.

இந்தக் கொலகைகள் பெருமளவில் புலிகளால் சய்யப்பட்டன. தங்களுடன் ஏதோ ஒரு விதத்தில் மூரணப்பட்டவர்களுக்கு, கொலகையையே பரிசாக நாள்தோறும் வழங்கினர். இதையிட சித்திரவதகை கட்டங்கள், 'இனம் தரெயாத" கடத்தல்கள், கொலகைகளை அன்றாட நடத்தினர். இந்தப் பட்டியல் அனவையும் அறிய சவப்பெட்டியில் புதகை கப்படாது அறையப்பட்ட நடுவீதியில் கிடக்கின்றது. அப்போது தமிழன் தமிழர்களால் சிங்கள பரேனவாதியின் துணையுடன் கொல்லப்படுவதை இட்டு, புலி மச்சுக் கட்ட உறுமவில்லை. புலிகள் கோரிய இயல்பு வாழ்வில் அமதியாக கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை 'இனம் தரெயாத" கொலகைகள் என்று பச்சுட்டி அழகுபடுத்தி அதையும் சிங்காரித்துப் பார்த்தனர். இதை அவர்கள் அன்றாடம் தடகைளின்றி சயெவததை தான், அவர்கள் அரசியல் வலை எனினர்.

ஆனால் இந்தக் கொலகைகளுடன் தாம் தொடர்புபடுத்தப்படுவதையே புலிகள் உறுமியபடி மறுத்தனர். அவர்கள் இதை மறுத்தால் இதை வசதியாக 'இனம் தரெயாத"

கொலகைகள் என, அனவையும் கஹிக் கொண்டனர். கொலகை சயெத்வர் யாரென்று தரெயாது என்றனர். தாம் சயெயாத மற்றயை நரேங்களில், கொலகையாளி யாரென்று இரத்தம் காயமுன்னமே, புலிகளும் அவர்களின் ஊதுகூழல்களும் கஹுவது தான் இதில் வடிகை. கொல்லப்பட்டவர்கள் தமிழன் தான். ஆனால் தமிழன் கொல்லப்படுவதாக யாரும் மஹ்சுக் கஹிடவிடவில்லை, ஏன் தமிழனுக்காக பரோடுவதாக கஹுபவர்கள் கஹிடகூரல் கொடுக்கவில்லை. உண்மையில் அந்த கொலகைகளை அவர்கள் ஆதரித்தனர் அல்லது அதில் பங்காற்றினர்.

உண்மையில் இந்த மனித விரோத தமிழ் இனப் படுகொலகைகளை இராணுவம் பரேனவாத உணர்வுடன் ஆதரித்தது. இராணுவத்தின் துணையுடன் அரசியல் சயெத் புலிகள், அவர்களின் வழித்துணையுடன் கண்டுகொள்ளாத போக்குடன் இந்தக் கொலகைகளை நடத்தினர். புலிகள் அரசியல் சயெத் வது என்பது, இந்த கொலகைகளுடன் தொடர்புடையது. இது தான் அவர்களின் அரசியல். இதனை பண அறவீடும் என்று பற்பல மனிதவிரோத சயெல்கள்.

இந்த இனம் தரெயாத அரசியலுக்குள் ஏற்பட்ட நரெுக்கடி கரணாமாக அது வாய்ப்பு பிளந்த போது, கொலகைகார அரசியல் பரிணாமம் பறற்று அகல வாயதை திறந்துகொண்டது. கரணாவின் பிளவு அரங்கில் வந்தது. கரணா 'ஓழிந்தான்', அவன் வறெும் 'தனிமனிதன்', நாங்கள் அவனை 'ஓழித்துக் கட்டிவிட்டோம்' என்ற புலிகளால் மார்பு தட்டப்பட்ட விடயம், இன்று புலிகளின் அரசியல் இரூப்பயை களே விக் குள்ளாக கியுள்ளது. கரணா விவகாரத்தை புலிகள் கயைண்ட விதம், கொலகையின் அரசியல் பங்கை ஒரு தரப்பிடமிருந்து பல தரப்பாக மாற்றிவிட்டது. கொலகைகளை தாம் மட்டும் சயெய உரித்துடயைவர்கள் என்ற புலியின் ஏகபிரதிநிதித்துவக் கோட்பாடே, பசேசுவார்த்தையில் பாரிய முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கரணாவும் பழிக் குப்பழி என்ற புலிகளின் வழியில், புலிகள் மலோன எதிர்த்தாக் குதலை நடத்திய போது, அதை எதிர்கொள்வதே புலிகளின் மயை அரசியலாகிவிட்டது. கரணா விடயத்தை இலகுவாக அரசியல் ரீதியாக அணுகி தீர்க்கக் கஹிடய வழியிருந்தும்,

அதற்கு மாறாக புலிகள் கருணாவை பலாத் காரமாகவே எதிரி முகாமுக்குள் இட்டுச் சன்னெர் . இது இயல்பாக இரண்டு கொலகைகாகக் குழுவை சமகாலத்தில் உருவாக்கியது. என்னகைக் கொன்றால், உன்னயைம் அதே மாதிரி கொல்வனே என்ற அடிப்படையில், ஓரே தலமையிடம் ஓரேவிதமாக கற்ற அந்த கொலகைகார அரசியலை ஆணையில் வதைத்து கொலகைகளை பரஸ்பரம் நடத்தினர், நடத்துகின்றனர் . இத முடிவின்றி தொடருகின்றது, தொடரப்போகின்றது.

கருணா விவாகரத்தில் பரீனவாதிகள் தலையிடக் கூடாது என்று சொன்ன புலிகள், அதை தாமதே அழிப்பதாக கூறியவர்கள், இராணுவத்தின் உதவியுடன் அதை அன்று செய்யத் தொடங்கினர் . பாரிய ஒரு அரசியல் படுகொலை நடத்தப்பட்டது, கருணா குழு அகற்றப்பட்டது. ஆனால் அது உண்மையில் தன்னகை தலமறவைக்கிக் கொண்டு, புலிக் கு தலல்லகை தரூம் குழுவாக மாறி புலிகளே அஞ்சும் அளவுக்கு புலிக்கு நிகராகவே அது ஆட்டம் போடுகின்றது.

அன்று புலிகள் அரசு அதில் தலையிடக் கூடாது என்று கூறி அழித்தவர்கள், இன்று அதை அழிக்க இலங்கை அரசகை உதவக் கோருகின்றனர் . இதையே பசேசுவார்த்தயைன் அரசியல் நிபந்தனையாக முன் வகைகின்றனர் . சமாதான பசேசுவார்த்தயையில் புலிகள் தமது அரசியலாக இதையே வகைகின்றனர் . இதகை அரசு செய்ய மறுத்தால், இராணுவம் மீ தான தாகக் குதலகை நடத்துவோம் என்பதே புலிகள் கொடுக்கும் அன்றாட அரசியல் சயெ்தி.

மறுபுறத்தில் அரசு இதகை அமூல் நடத்தமுடியாத அளவுக்கு கருணா குழு கணிசமாக சுவாதீன்மாகவும் இயங்குகின்றது. அத்துடன் இதன் பின்னணியில் இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளின் அனுசரணயைம் உள்ளது. பரீனவாதம் இதகை பயன்படுத்தி கிழக்ககை புலிகளிடம் இருந்து உடனடியாக விடுவிக் கு முன்கைகின்றது. வன்னி நகைக்கிய படயெடுப்புக்கு, கருணாவின் உதவி கிடகைத்தால் புலிகளுக்கு பாரிய பின்னடவைகளும் ஏற்படும் என்ற உண்மையகை அரசு கவனத்தில் கொண்டுள்ளது.

இவகைளே புலிகளை பாரிய யுத்தத்தை நோக்கி நகர்வதை தடுக்கும் தடவைக்கல்லாக உள்ளது. புலியின் அரசியல் எதிர்காலத்தையே நிர்ணயம் செய்யும் நிலையில், கருணா என்ற அரஜாகவாதக் குழுவின் செயற்பாடுகள் உள்ளது. உண்மையில் மீட்சியற்ற பாதையில் புலிகள் சிக்கியுள்ளனர். யுத்தத்துக்கு சல்ல முடியாத ஒருபக்க நிலை. மறுபக்கம் அரசு கருணா குழுவை கட்டாக அழிக்கும் புலியின் கோரிக்கைக்கு இணங்கிப் போகமறுக்கின்றது. புலிகள் யுத்தத்துக்கு சல்லாது சமாதான வழியை தக்கவதை திருப்பதன் மூலம், அரசுக்கு அழுத்தத்தை கொடுத்து கட்டாக கருணா குழுவை தடையளிக்கும் தந்திரோபாயத்தையே புலிகள் விரும்புகின்றனர். இதுவே பாரிய ஒரு யுத்தத்தின் மீண்டும் மீண்டும் தடுத்து நிறுத்துகின்றது.

அரசு இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த அழித்தொழிப்புக்கு துணை நிற்க மறுக்கின்றது. மாறாக புலிகளின் பதிலடியை எதிர்கொண்டு, யுத்தம் வராது என்று துணிந்து பதிலடியை நடத்துகின்றனர். இது பண்பு மாற்றத்தை அடைய நிற்கின்றது. புலிகள் யுத்தத்தை நடத்தினாலும் தமக்குத் தான் இலாபம், நடத்தாவிட்டாலும் தமக்குத் தான் இலாபம் என்பது அரசின் தெளிவான நிலை. புலிகள் சண்டையைத் தொடங்கினால் மட்டக்களப்பு மட்டுமல்ல திருகோணமலையைக் கட்டிடக்க முடியும் என்பது அரசின் சரியான கணிப்பீடு. அதைவிட வன்னிக்கொள் பாரிய தாக்குதலை நடத்த முடியும் என்ற நிலை. சண்டை இல்லையென்றால் புலிகளை மலேம அரசியல் நெருக்கடியில் சிக்கவைத்து, அவர்களை நிரப்பந்திக்கவும் வழியில் சீரழிப்பு. சமாதான காலத்தில் புலிகளுக்கு எதிரான சர்வதேச ரீதியான தடவைகள், நெருக்கடிகள் பெருகினவே ஒழிய அவை குறையவில்லை. மலேம மலேம புலிகள் ஆழமாக குறுகி சிறுத்துப் போகின்றார்கள். எதிரி பலமடங்காகியுள்ளது. தமிழ் மக்கள் பலத்த சொந்த அனுபவத்தை புலியிடம் பெற்று, அவர்கள் புலிகளுக்கு எதிராக மாறியுள்ளனர். புலிகள் ஆயுதம், படப்பலம், பணம் மீ தான் நம்பிக்கை வைத்து உறுமுகின்றனர்.

பரீனவாதத்தின் யுத்தத்தந்திரம், புலிகளின் பாசிச கண்ணோட்டத்தின் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையை பயன்படுத்தி நெளிவு சூழ்வாக கையாளுகின்றது. அரசு பச்சேசுவார்த்தை மசேயில் புலிகளை சந்திக்க தயாரான நிலையில், தனது எதிரியை தனிமைப்படுத்துவதில் வற்றி பெறுகின்றது. புலிகள் மசேகைக்கு சல்ல முடியாத நிலையில் அதனைக் கண்டே அஞ்சுகின்றனர். புலிகள் பச்சேசுவார்த்தை மசேயில் வகைக்கட்டிய உயர்ந்தபட்ச கோரிக்கை அன்றாட சம்பவங்களின் நீட்சியில் இருந்து வருவதால், புலிகளை இலகுவாக தனிமைப்படுத்தி அவர்களை மலேம அம்பலமாகக் அரசால் இலகுவாக

முடிகின்றது.

அரசு சந்திக்கும் நெருக்கடி என்பது, சமாதானம் பச்சியபடி புலிகள் நடத்தும் எதிர் தாக்குதல்கள் தான். பரிணவாத இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் புலிகள் நடத்தும் தாக்குதல்களை தடுத்து நிறுத்தினால், புலிகளை மலேம ஆழமான அரசியல் நெருக்கடியில் இட்டுச் செல்ல முடியும் என்பதே அரசின் நிலை. அதாவது தாக்குதல் அற்ற நிலையில், இராணுவத்தின் அதிருப்தியைச் சரிக் கட்டி ஒரு திடமான அமைதிநிலை பணைவதே அரசு விரும்புகின்றது. புலிகள் எல்லாம் நிய பாரிய தாக்குதல்கள் மட்டும், சர்வதேச ரீதியாக புலிகளை தனிமைப்படுத்துவது அரசின் யுத்த தந்திரமாகவுள்ளது. இதற்கு பதிலடியை கொடுக்கும் அங்கீகாரத்தை சர்வதேசத்திடம் பெறுவதில் கட்ட அரசு வெற்றியும் பெறுகின்றது.

தமம் து தனது கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் நடக்கும் தாக்குதலை தடுக்கும் உத்தியை, அரசு புலிகளிடம் இருந்து கற்று அதை அவர்களோடு எதிராக அதே வழியில் அமல் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் புலிகளின் செயற்திறனை, தாக்குதல் திறனை ஒழித்துக் கட்டுதல் என்பதே அரசின் மையமான குறிப்பான திட்டமிடலாகும். மிக குறுகிய காலத்தில் அதை நிறைவேற்றிய பின், ஒரு இயல்பு நிலையை உருவாக்குவது பரிணவாதத்தின் உடனடி செயற்திட்டமாகும்.

இந்தவகையில் புலிச் சூத்திரிப்பை நடத்துகின்றனர். உள்ளே இருப்பவர்களையும், உள்ளே வருபவர்களையும் மிகவும் திட்டமிட்ட வகையில் இனம் கண்டு ஒழித்துக் கட்டுகின்றனர். படகொலகைகள், காணாமல் போதல் என்ற வகையில் ஒரு புலிச் சூத்திரிப்பே நிகழ்கின்றது. இவை புலிகள் வழியில், இனம் தரையாத கொலகைகளாக கப்படுகின்றது. நபர்கள் அடையாளமின்றி போய் விடுகின்றனர். புலிகள் பாணியில் அதற்கும் தமக்கும் தொடர்பு இல்லா என்கின்றனர். புலிக் கு உத்புவர்கள், அவர்களின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் தீவிரமாக கண்காணிக் கப்பட்டு அச்சம் தரும் வகையில் படகொலகைகளை நடத்துகின்றனர். இதனை சந்தகீகக் க கபடியவர்களையும் கொன்றும் விடுகின்றனர். புலிகள் அச்சத்தை விதகைக் க எந்த

வழியை கையாளுகின்றனரோ, அதையே பரேனவாதிகள் புலிக் கு எதிராக செய்கின்றனர். யார் ஏதே ஏன் செய்கின்றனர் என்பதில் ஒரு கழிப்பத்தே ஏற்படுத்துகின்றனர். 1988-1989-1990 களில் ஜே.வி.பி ஒழிப்பில் நடந்த கொல்கைகள் போல், கொல்கைகள் வகைபிரிக்க முடியாத வகையில் போய் விடுகின்றது.

இந்த வகையில் நடக்கும் புலி சூத்திரிப்பு, புலியின் இனத்தையம்மையாக்கல் வழியில் நடக்கின்றது. இன்றும் ஆங்காங்கே இராணுவம் மீ தான தாக்குதல்கள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்க, இந்தச் சூத்திரிப்பு அதை பிப்பியாக குறதைது அதை அறவே இல்லாததாகி வருகின்றது. இது பிப்பியாக புலிகளை இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் ஒழித்துக் கட்டிவிடும். இதன் பின்பாக சிங்கள பரேனவாத இராணுவம், அமதையான நல்ல இராணுவமாக மாறிவிடும். இந்த உத்தியை பரேனவாதம் கையாளுகின்றது.

நடக்கும் ஒவ்வொரு கொலையையும் மக்கள் தள்ளிவாகவே புரிந்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு கொலையும் யார் ஏன் செய்தனர் என்பதை மக்கள் தள்ளிவாகவே தெரிந்து கொள்கின்றனர். புத்திஜீ விகளும், பத்திரிகையும், உலக நாடகளும் தெரிந்து கொள்ளாது, அடமைொழியில் அறிக் களையும் செய்திகளையும் தயாரிக் கும் போது, மக்கள் அதை தெரிந்தே உள்ளனர். மக்கள் இந்த நிலமைகை கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் நகிழ்சியடகைகின்றனர். மக்கள் கொல்கைகள் மீ தான தமது சொந்தக் கருத்தகை கட்ட தெரிவிக் க முடியாத வகையில், இருதரப்பும் படுகொலகை கண்ணோட்டத்தே தை திணித்துள்ளனர்.

இந்தநிலையில் புலிகள் புதிய அரசியல் நரெுக்கடியில் சிக்கிவருகின்றனர். மீள வழியற்ற சபறாவளிக் குள் சூழலுகின்றனர். வழமையாக அமதையி நிலவும் காலங்களில், புலிகள் தமது எதிர் வினகையையும் பதிலடியையும், கிழக்கில் நடத்துவது வழக்கம். குறிப்பாக முஸ்லீம் மக்கள் மலே அது நடத்தப்படுவதே இயல்பான ஒன்று. புலிகள் வரலாறு முழுக் இது காணப்படுகின்றது. ஆனால் கருணாவின் பிளவதைத் தொடர்ந்து அதைச் செய்யமுடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. அப்படி செய்தால் கிழக்கில் இருந்து மலேமும்

தனிமபைப் பட்டுப் போகும் அபாயம். இந்த நிலையில் இந்த அரசியல் நெருக்கடியின் எதிர்வினை என்பது, பாரிய தாக்குதல் சார்ந்ததாகவும், பாரிய மக்கள் படுகொலகைகள் நடக்கும் வாய்ப்பைத் துண்டுகின்றது. சிங்கள கிராமங்கள் மீது படுகொலகைகள் வடக்கில் இருந்து நடத்தப்படலாம். கடந்தகாலத்தில் கிழக்கில் இருந்த இந்த நிலைமை, வடக்கு நோக்கி நகர்வதற்கான சமூக அதிகரித்துள்ளது. வடக்கு எல்லை ஓட்டிய சிங்கள கிராமங்கள் மூதல், கொழும்பு போன்ற பிரதேசத்தில் மக்கள் மலோன குண்டுவெடிப்புகளாக மாறுகின்ற வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது.

இனம் திரியாத தாக்குதல் என்ற வழமையான காரணத்துடன் இதனையும் கடுகிக் கொண்டாலும், சர்வதேச ரீதியான அழுத்தத்துடன் கடுகிய தலையீட்டு மிக நெருக்கமாகவே அதிகரித்துள்ளது. அண்மையில் யப்பானிய பச்சேச்சுவார்த்தையாளர் சர்வதேச அமைதிப்படப்பற்றிய கடுகிறும், இந்திய கடற்படகை கப்பல் சிறிலங்கா இராணுவத்தகை காப்பாற்றியதுடன் அன்றே விமானப்பட தலையிட இருந்தமையும், இதன் பின் இந்திய விமானப்பட விமானங்கள் இலங்கையில் தரையிறங்கிச் சென்ற நிலையில், எதுவும் எப்படியும் நடக்கலாம் என்ற நிலையை எதிர்வு கடுகுவகைக்கின்றது. இதனைவிட அமெரிக்காவின் புலிகளை ஐரோப்பா உடன் தடைசெய்ய வேண்டும் என்ற பகிரங்கமான வேண்டுகோள், சர்வதேச ரீதியான பண்பு மாற்றத்தையே காட்டுகின்றது.

தமிழ் மக்களுக்கு சாதகமான சமூகம் எந்த தரப்பிடமும் இருந்து கிடையாது. புலிக் கு தமிழ் மக்களிடம் கடுக ஆதரவு கிடையாது. தமிழ் மக்கள் தாங்கள் என்ன விரும்புகின்றோம் என்பதை பற்றி கடுகுவதை கடைபிடிக்கக் கூட, இன்று உலகில் யாரும் கிடையாது. இனத்தின் அழிவில் கௌரவம் காப்பது மட்டும் இன்று ஏற்ற இறக்கத்துடன் சிக்கலுக்குள்ளாகி, அதுவே விபச்சாரத்தை செய்கின்றது. இதனைக் கொண்டு நாலு காசு சம்பாதிக்கலாம் என்று நம்புவன அங்குமிங்கும் ஓட்டிக் கொண்டு விபச்சார தரகனாக, தமிழ் மக்களை விபச்சாரம் செய்ய அழைத்துச் செல்லுகின்றனர். இதுவே ஆதிக்கம் பெற்ற அரசியலாக, தலமையாக, செய்தியாக நிற்கின்றது. இதில் இருந்து நாம் மீள்வது, தமிழ் மக்களை மீட்கப் போராடுவது மட்டும் தான், இன்று எம்மன்னுள்ள வரலாற்றுக் கடமையாகும்.